Istennel az ajkukon, Júdással a szívükben: a lelkiismeret becsapása

A tisztességtelen haszon bűne, amelyet gyakran emberi kifogásokkal igazolnak, ma járványként terjedt el azok között, akik azt állítják magukról, hogy Istennel járnak. Jelen van az otthonokban, a gyülekezetekben, a szolgálatokban és azokban a lelkiismeretekben, amelyeket arra tanítottak, hogy a kegyelem álarca alatt eltűrjék a gonoszságot. Az emberek becsapják magukat: azt hiszik, megtarthatják, amit elloptak, amit eltitkoltak, amit igazságtalanul szereztek – és mégis részesülhetnek Isten áldásában.

Ma sok vallásos ember **Júdás bűnében** él, mégis azt állítja, hogy Isten vele van. Önmagukat áltatják, mert összetévesztik a vallásos tevékenységet Isten jelenlétével. Ám **Istent nem lehet szertartásokkal, énekekkel vagy lelki látszattal befolyásolni.** Ő a szívet vizsgálja, és igazságot kíván. Amikor valaki lop – akár adócsalással, akár más módon –, majd úgy gondolja, hogy rendben van Isten előtt, **az Írás egyenesen megfeddi ezt az önámítást.**

A Jeremiás 7:9-10-ben ezt olvassuk: „Avagy lopni, ölni, paráználkodni és hamisan esküdni […] akartok-é? És azután eljöttök és megállotok előttem ebben a házban, a melyről nevem neveztetett, és azt mondjátok: Megszabadultunk! hogy azután mindezeket az útálatosságokat cselekedjétek?”

Ez az ámítás ma olyan súlyos, hogy sokan azt hiszik, részesülhetnek a Szentlélek megnyilvánulásaiban – például a nyelveken szólásban, a prófétálásban vagy más lelki ajándékokban –, és közben bűnben élhetnek. **A Szentlélek azonban nincs jelen ott, ahol kettős élet folyik.** Nem lakik ott, ahol a bűnt eltűrik, eltitkolják vagy igazolják. Ha valaki lelki ajándékokra hivatkozik, miközben gonoszságban él, az **Isten igazságának megsértése és a saját lelkiismeret becsapása.**

Ugyanebben az ámításban élnek nemcsak azok, akik nyilvánvalóan vétkeznek – például akik lopnak –, hanem azok is, akik feddés és elkülönülés nélkül befogadják őket maguk közé. Ákán esetében az Írás világosan megmutatja, hogy egyetlen ember titkolt bűne az egész gyülekezetet sújtotta. Isten így szólt: „Vétkezett Izráel, és megszegték az én szövetségemet […] és loptak is, tagadtak is, és el is rejtették” *(Józsué 7:11)*. Bár Ákán volt az, aki vétkezett, Isten az egész népet bűnösnek tekintette. Isten nem volt Izráellel mindaddig, amíg a bűn ki nem derült, és el nem távolították.

Így tehát nemcsak a bűnös szakad el Istentől, hanem az a közösség is, amely eltűri maga között a bűnt. **Bűnben élni vagy csendben megtűrni azt annyi, mint elszakadni Isten jelenlététől.** Ne áltasd magad azzal, hogy Isten benned lakik, miközben megtartod azt, amit Ő gyűlöl.

Az Írás világosan figyelmeztet: „Sokan mondják majd nékem ama napon: Uram! Uram! nem a te nevedben prófétáltunk-é, és nem a te nevedben űztünk-é ördögöket, és nem a te nevedben cselekedtünk-é sok csodát? És akkor vallást teszek majd nékik: Sohasem ismertelek titeket;

távozzatok tőlem, ti gonosztevők” *(Máté 7:22-23)*.

A „**Sohasem ismertelek titeket**” szavak félreérthetetlenül mutatják, hogy a Szentlélek soha nem volt jelen azoknak az életében, akik gonoszságban éltek. Ezért az ajándékok, amelyeket felmutattak, nem voltak valódiak, hanem hamisítványok – más, Istentől idegen forrásból származtak.

Ahol megtartják a bűnt, ott az ajándékok nem a Szentlélek munkái, hanem **lelki megtévesztés – veszedelmes utánzat, amelyet a világosság angyalainak tettető bukott angyalok hoznak létre.** Ez az ámítás azért súlyos, mert hamis lelki biztonságot ad, miközben a szív távol marad Istentől. Az Írás figyelmeztet: „És nem csoda; hiszen maga a Sátán is átváltozik a világosság angyalává” *(2Korinthus 11:14)*.

Ezt a valóságot a legnagyobb komolysággal kell szemlélnünk. **Nem minden vallásos megnyilvánulás bizonyítéka Isten jelenlétének.** A Szentlélek valódi munkája szentségben, tisztaságban és igazságban történik.

Isten nem hagyja jóvá a tisztátalan életet, és a Szentlélek nem lakik a gonoszság templomában. Ezért az Úr Jeremiás által szólt igéje ma is érvényes: „Jobbítsátok meg útaitokat és cselekedeteiteket, és itt lakozom veletek e helyen” *(Jeremiás 7:3)*.

Az Írás világosan figyelmeztet: „Ne tévelyegjetek, Isten nem csúfoltatik meg; mert a mit vet az ember, azt is aratja” *(Galata 6:7)*.

Az igazi istentisztelet mértéke nem az, hogy testben jelen vagyunk-e egy szent helyen, hanem a szív tisztasága és Isten parancsolatainak megtartása. Csak azokban lakik a Szentlélek, és csak azokat ismeri el Isten a magáéinak, akik igazságban és igazságosságban élnek.

Sursa: *Istennel az ajkukon, Júdással a szívükben: a lelkiismeret becsapása* — Tiszta Ige
tisztaige.hu/cikkek/istennel-az-ajkukon-judassal-a-szivukben-a-lelkiismeret-becsapasa